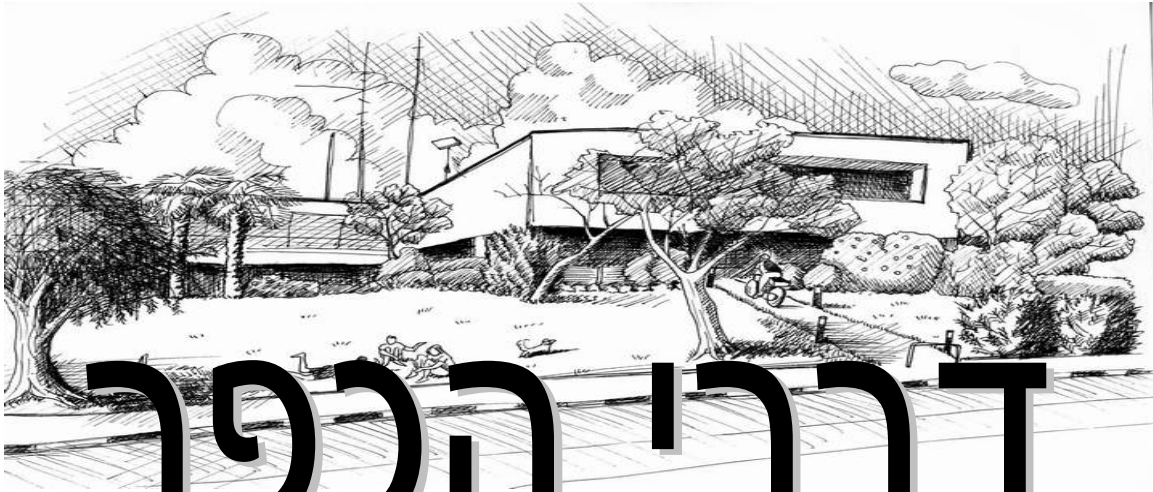

דברי הכפר

"ממש כשם שהמוסיקה מורכבת
גם מההפסקות בין הצלילים ,
כך גם חיינו נוצרים
לא רק מפרקי העשייה שלנו
אלא גם מהרווחים שביניהם"

(אורניה יפה - ינאי - "לכל אדם יש שביל")

מועדים לשמחה !

גיליון מס' 2099 כ' בניסן תשס"ח * 25 באפריל 2008

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

סופיה גליק (נכדה)	27.4
רועי אדלשטיין	28.4
ג'נט פרימוסט אורית כהנה עידן סמברג (נכד) טל מרציאנו (נכד דויס) זיו נח זולטי ענבר ניר (נכדה)	29.4
רן גינת	30.4
יהב דבולט (נכד) גל המרשלג (נכד אנגלסברג)	1.5
זאב ניצן דוד ארנברג אביב אלמן אלה קולמן (נכדה רחמני) טל אליאב	2.5
פנינה זאבי (מש' אלמן) נפתלי דוארי (נכד) עדי בת (נכד פרלסון)	3.5

ימי נישואין

נירה ומיכי קורן	1.5
אתי ואורי אדלשטיין	2.5
נעמה ואסף סולומון	3.5

מזל טוב !

פירורי מצה של פסח

אז אחרי שחידשנו את הצבע בבית, בילינו שעות בניקיונות וסידור הארונות, הברקנו את החלונות, שטפנו את הרצפה עם המון סבון, סידרנו מפה לבנה ופרחים יפים על השולחן, עמדנו שעות במטבח, עמלנו על מתכונים חדשים לחג, התכנסנו כולנו כל אחד עם המשפחה והסגנון שלו לחגוג את חג הפסח ולספר שוב את סיפור יציאת מצרים. אלה שחגגו בח"א יודעים לספר שהיה נחמד ומרווח, האווירה היתה טובה, האוכל היה ניתן לשיפור ואת הערב סיימו בשירה לפי מייטב המסורת.

אך עוד לפני כל אירועי החג היו עוד כמה אירועים שכדאי לספר עליהם; בתלתון הבוגר קיימו "קרב סכינים" כששתי הקבוצות נלחמות על התואר הנכסף להיות הקבוצה המנצחת. המרכיב הנבחר היה תפוחי אדמה ותפוחי עץ. בסוף כולם יצאו מנצחים כי האוכל היה מאד טעים ונעים והאווירה מחשמלת.

הנעורים הפסידו באליפות הפיינטיבול והגיעו למקום שלישי באליפות, הפעילות אורגנה על ידי המועצה. החברה פיצו את עצמם בערב בארוחת פוייקה במועדון שלהם, שבימים אלה לובש צורה חדשה ומשופצת.

אביר מלינה הוזמן למחנה אימונים בן שלושה ימים בבדמינטון (כדור נוצה בעברית) מטעם הפועל חצור. ביומיים הראשונים אביר זכה לאימון אישי משחק מספר ארבע בארץ בכדור נוצה, וביום השלישי הוא השתתף באימון יחד עם כמה מחברי נבחרת ישראל בארץ בבדמינטון. ביום השלישי הגיע גם שחקן שהחליט להצטרף אל אביר אחיו. חבר'ה עלו והצליחו ותביאו הרבה גביעים ותהילה.

מקהלת הגליל העליון ומקהלת צליל הופיעו בבית התפוצות עם המופע של סדר פסח בנוסח יגור. נציגינו במקהלות הם ג'וני ושולמית פרנק, טומי עמית, פול גלוק, שרה דבולט והצעירה בחבורה; שירה שטיינר,

כבר סיפרנו על התלתון הבוגר והנעורים אך לא נשכח את התלתון הצעיר שיצאו לוואדי של אילת השחר, שם הם זכו לפעילות יצירה וחוויה בטבע, ויצאו למסע יציאת מצרים ברחבי הקיבוץ. ערכו מלחמת מים, בקיצור גם הם נהנים מהמון פעילויות של כייף בחופש.

ברכות ענקיות מכל הלב מכולנו לטלית דבולט שסיימה בשעה טובה את לימודי האחיות בבית חולים צפת. נאחל לך הרבה סיפוק בעבודה ושתזכי להרבה ימים של נחת ורוגע בעבודה. בנעורון נעורים שלא נחים לרגע. בחופשה הזאת ירדו לירדן בסגנון הישרדות, בתחילת המסלול הם התחלקו לשתי קבוצות ולאורך כל הדרך קיבלו משימות

זכנו בפרסים כדאי לשפר את מצבם. כשהגיעו לירדן הם בישלו את האוכל שלהם אמנם בלי תבלינים, אבל יודעי דבר סיפרו לי שהיה טעים את הלילה הם ניסו לעביר בניסיון שינה.

אחרי שהם יתאוששו ויאגרו כוחות הם יצאו לבלות בים, אין ספק שהם בהחלט יודעים לנצל את מזג האוויר החם שנפל עלינו

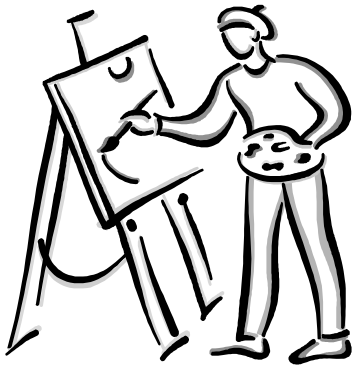
זהו לכל אוהבי המצות הגפילטפיש החרוסת עוגת המצות עם השוקולד ואיך אפשר בלי מרק העוף והקניידלך תהנו מעוד כמה ימים. אחר כך נצום לשבועיים לקראת חגיגות יום העצמאות ה-60.

למי שעוד לא הספיק לעשות סיבוב קטן באגם החולה או לרדת לטיול נחמד לירדן מומלץ, זה הזמן. עוד יש המון מים והמון ציפורים שעדיין מבלות כאן לפני הקיץ. נצלו את ימי החופש וצאו לטייל כי את הבריכה יפתחו רק בעוד חודש.

ב- 31.5 .

0

זהו חג אביב שמח לככווולללננו שבת של אור אהבה ושלווה מאיתנו ארי ובני ובנות משפחת שטיינר

בית פתוח לאומנים

באפיק היוצרים

בשבת זו -

פרטים על לוח המודעות

תביאו עוד אורח יהיה יותר שמח

איך אני?

הציעו לי לכתוב על עצמי, כדי שאנשים ידעו מה קורה איתי.

אני נמצאת בהוסטל של עמותת אנוש בצפת מזה עשר שנים. את העמותה הקימה חניטה רודני חברת כפר הנשיא לשעבר.

אני עובדת במפעל אש"ת – אגודה לשיקום תעסוקתי בקרית שמונה. יש לנו הסעה הלך-חזור כל יום.

חל אצלי שינוי מהקצה אל הקצה, מבחינת יחסי לעבודה. אני רצינית, אחראית ונחשבת לאחת העובדות הטובות במפעל. אני לא מסתובבת במפעל ויושבת לשולחן כל הזמן.

כאשר אני צריכה ללכת לרופא – אם לאותו רופא יש קבלה בשעות הערב – אני הולכת בערב, כדי לא לפספס יום עבודה. אם אני צריכה לעשות בדיקות דם, אני קובעת תור לשעה מוקדמת וחוזרת בזמן להסעה לעבודה.

בהוסטל – לקחתי כמה תפקידים לעצמי. אם צריך לגלות יוזמה, הן בהוסטל והן בעבודה, אני מגלה יוזמה. תפקיד אחד, זה לקחת בקבוקי פלסטיק לכלוב הבקבוקים שנמצא בקרבה.

עם האחריות שאני מגלה בעבודה, מאד צר לי על הפרזיטיות שלי כאן בקיבוץ. הלוואי והייתי מגלה את אותה אחריות לעבודה כשהייתי בקיבוץ.

אני לא באה לבקר הרבה, כי אני מרגישה שאנשים לא רוצים אותי, הן בגלל הפרזיטיות שלי והן בגלל הסיפורים שהסתובבו עלי בשנים האחרונות.

אילנה רוז

נזכור

כח	בניסן תשס"ו	26.4.06	גב' לורה ינטיס
כה	בניסן תשנ"ה	25.4.95	חנה פרנקלין

ס ד ר פסח תשס"ח

וגם השנה מגיעות תודות רבות לעוסקים במלאכה:

- **לג'ויס** – כמו בשנים האחרונות מחשבת, כל פעם מחדש, את סידור וכה השולחנות והתיאום המדויק לרווחת כולנו (והתנצלות על שהושמט שמך בתודות בסוף הסדר).
- **לשרה דבולט** – שחזרה מחו"ל בזמן כדי לארגן גם השנה כמידי שנה, את הזמרים והנגנים והשתתפה בשירה ובנגינה, וגם על הכנת בצק הקניידלך.
- **לצילה ואודי ו'** – אם ואב הסדר, על החן שבהגשה וליווי השירים.
- **ללודה, לטל ואביו-ישראל** על התזמורת המלווה וליוורם **בדיחי** שהצטרף עם הסקסופון, ולכל הזמרים, שהם כבר חלק ממסורת החג: **שלמה ו'**, **ארווין, שרה ד', דינה ב', יפעת ו', גדי ודיאן**, ולמשפחת **עדר/ליפשיץ** שהצטרפו השנה.
- **לאילנה** – על ארגון הארוחה ותיאום עם קבלן הקייטרינג, וליואב **ודור ג'** – על הכנת חה"א ועריכתו.
- **לצוות המלצריות**, באחריות **חורייה** - על ההתארגנות להגשת הארוחה, תודה, ול**אביבה ל'** על העזרה.
- **ליפעת ו'** – על העזרה בהכנת החוברות להעסקת הדור הצעיר, וארגונם בתהלוכת "חד גדיא".
- **לילדים** שהשתתפו ב"חד גדיא".
- **ללאה ועינת מ'** – על סידור הפרחים היפה והמרשים על השולחנות ומסביב חה"א, ל**אלמוג** – על עזרה בתפאורה ול**גדי** – שעל השיבולים.
- **לווילי** – על הדפסת ההודעות והחוברות ולצוות **"המפגש"** על חיבורן.
- **לגיורא** (אחיין של אלף דוברינר) – על הרצון הטוב והליווי המקצועי במערכת ההגברה, ולאשר ר' על התקנת המערכת, ול**רונית ה'** על הטייפ ברגע האחרון.
- **לוותיקים** – על "אחד מי יודע", שכבר נהפך למסורת, ולשרה ד' על הניצוח.
- **לוויקטור** - על המסירות בתליית "עשר המכות".
- **לשר** – שגם הפעם התנדבה לעזור בארוחה, ול**גבי ט'** על ה"תירוש" בדקה ה-90.
- **לאולגה** – שתמיד שם לתמוך ולארגן.
- לצוות הנדסה ב"הבונים" שסבל אותי בשבועיים האחרונים (וגם ברוך...)
- אחרונים חביבים, לכל ה**קריינים והמברכים** - על ההיענות והקריאה הנעימה.
- ואם שכחתי מישהו/י, אתכם הסליחה וגם לכם – תודה.

מועדים לשמחה,
מרים כהן

שמיכת טלאים

אחרי הטיול הגדול אין ספק ששמיכת הטלאים היא ה"דבר הגדול הבא".
למעלה מ 90 ריבועים כבר נמצאים בשלב כזה או אחר של עבודה. יש מי
שסיים, יש מי שעובד ויש מי שקיבל בד ועדיין מתכנן. הכוונה שלנו שלכל בית
אב יהיה ייצוג בשמיכה שתיתלה במקום מרכזי בקיבוץ.
מי שקיבל בד מתבקש להודיע לפרנקי באיזה שלב הוא נמצא כי אנחנו כבר
מתכננים את החיבור לשלב הסופי. להזכירכם תאריך אחרון לסיום הוא 31.5.
בשבוע הבא תהיינה שוב שתי פגישות הדרכה במפגש: ביום ב' 28.4 בשעה
9:00
וביום ה' 1.5 בשעה 20:00.

מחכות לכם

פרנקי, שריטה, ג'יין, נורית

מהספרייה המקומית – כפר הנשיא

מדי פעם ספרים הולכים לאיבוד.....
מה הכוונה? חברים טוענים שהספר נרשם להם בטעות אופשוט משאילים
אותו הלאה לחברים אחרים מבלי להודיע לספרנים על השינוי וכמובן שבטוחים
ש"משהו" החזיר את הספר.

דלהלן רשימת הספרים/קלטות שלא חזרו לספריה. אנו מחפשים אותם
ומבקשים את עזרת כלל הציבור בחיפוש. כל פעם שספר הולך לאיבוד עומדים
מול הדילמה האם לקנות שנית או לא? כסף לקניה כפולה יורד מכלל התקציב
שעומד לרשות הספרייה והוא מצומצם בין כה!

אנא, חיפשו במדפיכם ספרים שאינם שייכים לכם וסיימתם ממילא את קריאתם
והחזירו ספרים לספריה.

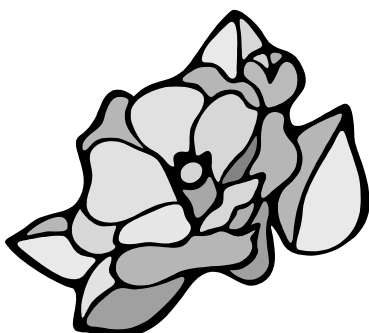
בתודה, הספרנים

מספר בספריה	כותר	מחבר
17109	Teach Yourself Chess	Abrahams, G.
21918	Rachels Holiday	Marian Keyes
22214	Midnight in the Garden of Good& Evil	John Berendt
75231	ילדי יום ראשון	אביב גפן
74224	אלעזר (לסיה) גלילי	משפחת גלילי
74816	מתנת התרפיה	ארווין יאלום
75439	הסיפור של רפאלה	אינגריד לביא
74419	סוד אחיזת העיניים	מאיר שלו
71298	שחמט למתקדמים	הינדל + קוזנס
74256	אלגברה 4-5 יח'	בני גורן
65480	האיש שקיים את הנדר	יוסף כרוסט
75631	החורבה הנטושה	אריה רודריגז
74716	אומנות הגוף	דון דלילו
74571 - קלטת	האליכמאי	קואלו
74566 - קלטת	גברים ממאדים	ד"ר גריי

הפאב

**לצעירים ולצעירים ברוחם ובנפשם
ייפתח ביום שישי
מ- 22:00 עד אור הבוקר.**

ח ג ש מ ח

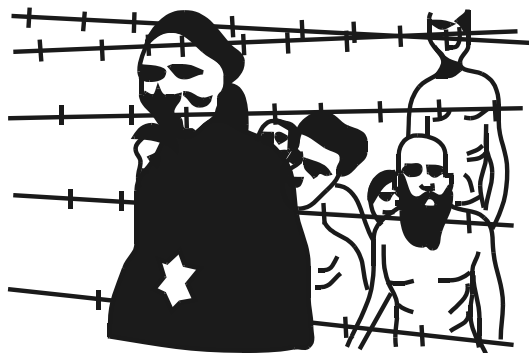

מועדים לשמחה !

יום השואה הולך ומתקרב... וביום חמישי בעוד שבוע
 ב- 1.5.08 ב- 17:30
 נקיים טקס ליד קיר הזיכרון.
 פרטים יהיו על לוח המודעות בתחילת השבוע הבא.

ציונה ואביבה

תפוח מעל הגדר/ הרמן רוזנבלט

נולדתי ב-1930 בכפר קטן בפולין, הצעיר מבין ארבעה אחים. בגיל תשע החל עולמי להיחרב. הנאצים פלשו לפולין ב-1939, ומשפחתי הובלה אל גטו קטן. משם נשלחנו לפיוטרקוב, גטו גדול שהיה נתון בהשגחה קפדנית יותר. שם מת אבי מטיפוס.

זמן קצר לאחר מכן שמענו שהגטו עומד להתפנות. חולקנו לשתי קבוצות. הבריאים והחזקים יועדו למשלוח למחנות עבודה. האחרים הועמסו על קרונות בקר ונשלחו להשמדה בטרבלינקה.

אמי נשלחה לשורה ה"גרועה". הלכתי אחריה כי רציתי להישאר איתה.

אמי הסתובבה אליי ואמרה: "הרמן, אני לא אוהבת אותך. עזוב אותי!"

אחי הבכור, שנטל על עצמו לדאוג לכל המשפחה, משך אותי אליו ואמר: "תישאר איתי ותעשה כל מה שאני אומר לך. נקודה".

אחר כך הבנתי שרק משום שאמי אהבה אותי כל כך, היא רצתה לוודא שאצטרף לאחיי, שכן איתם היה לי סיכוי לשרוד.

הגרמנים שאלו בן כמה הייתי. "שש עשרה", עניתי, בדיוק כפי שאחי אמר לי להגיד. הייתי נער גבוה בן 12, והצלחתי להעמיד פנים שאני מבוגר יותר.

אמי נשלחה לטרבלינקה ואילו אחיי ואני נשלחנו למחנה עבודה הוצבתי בנגריה ועבדתי כֶּצֶבֶּ ע. זו הייתה עבודה מפרכת, במשך שעות רבות, ובתנאים בלתי-אנושיים שקשה לתאר.

"אל תקראו לי הרמן יותר", אמרתי לאחיי. "תקראו לי 94983", כמספר שעל זרועי.

לאחר מכן נשלחנו לגרמניה, לבוכנוואלד, לעוד שלושה חודשים של עבודה מפרכת ביותר. עבדתי יום ולילה, חוצב סלעים במחצבה, ומעביר גופות אל הקרמטוריום. זה היה סיוט.

במשך כל המלחמה נשארנו כולנו, ארבעת האחים, ביחד. עבדנו יחד, ישנו יחד ואכלנו יחד. בכל פעם שהיתה סלקציה, הם העמידו אותי ראשון בתור. בכל דרך שהלכתי, הלכו גם הם בעקבותיי. הייתי הצעיר ביותר, ותפקידם היה לשמור עליי.

תפוחים בשליבן

ב-1943 נשלחנו למחנה אחר בגרמניה, במקום בשם שליבן. שם נשלחתי לעבודה בייצור פצצות נגד טנקים. עבדתי בלילות, וישנתי במהלך היום. תמיד היה לי קר, ותמיד הייתי רעב.

יום אחד הופיעה אמי בחלומי. היא אמרה מעט מאוד: "אני שולחת לך מלאך". ואז התעוררתי.

כמה ימים לאחר מכן, הלכתי במחנה, קרוב לגדר. מובן שאי אפשר היה לגעת בגדר, כי היא הייתה מחושמלת. אם רק התקרבת לגדר, הנאצים היו יורים בך. אבל קלטתי משהו בזווית העין, מעברה השני של הגדר: ילדה קטנה, בת עשר, שהתחבאה מאחורי עץ.

אז לא ידעתי זאת, אבל היא הייתה בת למשפחה יהודית שהתחזתה כלא-יהודית. אביה הכיר כומר, שסידר מסמכים מזויפים עבור המשפחה כולה. הם לא רצו שיזהו אותם בפולין, ולכן עברו לגרמניה ועבדו בחווה.

הסתכלתי סביב ובדקתי שהשומרים אינם משגיחים בנו. ואז שאלתי אותה, בגרמנית: "יש לך משהו לאכול?" ראיתי שלא הבינה אותי, וחזרתי על הבקשה בפולנית. היא הושיטה יד אל כיס מעילה, הוציאה תפוח, וזרקה אותו אליי.

התפוח נחת בין שתי שורות גדר תיל, ואני הסתכנתי בזחילה ביניהן. אבל זה היה שווה את המאמץ. כמה זמן עבר מאז שראיתי תפוח!

תפסתי את התפוח, ובעודי רץ, שמעתי אותה אומרת: "להתראות מחר."

למחרת באתי אל אותו מקום באותה שעה. היא הייתה שם, וזרקה אליי פרוסת לחם.

אמי צדקה. היא שלחה לי מלאך.

לא סיפרתי לאדם על כך. אפילו לא לאחי. הם היו אוסרים עליי, בלי ספק, להתקרב לגדר. אבל סכנת המוות לא הרתיעה אותי. רק רציתי לאכול משהו!

פגישות אלו נערכו, מדי יום, בערך באותו זמן, במשך שבעה חודשים. במשך כל אותו זמן, לא דיברתי עם הילדה. לא ידעתי את שמה, והיא לא ידעה את שמי.

ואז הגיעה לאוזנינו השמועה שלמחרת יעבירו אותנו למחנה אחר. אמרתי לילדה שלא תבוא עוד. זו הייתה הפעם האחרונה שראיתי אותה. האמת היא, שעם כל מה שהתרחש מסביבי, ובמאמצי לשרוד, שכחתי אותה לזמן מה.

נדחסתי עם אחי אל תוך קרון פחם, שלקח אותנו לטרזינשטאט, עיירה צ'כית שהפכה כולה למחנה ריכוז. שוב עבודת פרך, ושוב רעב.

ואז, יום אחד במאי 1945, הודיעו לנו הגרמנים שעלינו להתייצב בעשר בבוקר למחרת, בחלק מסוים של המחנה. ידענו את משמעות הדבר: אנו עומדים להישלח לתאי הגזים.

אבל אז התרחש נס, ששינה את אותן התוכניות כליל. המפקד הנאצי של המחנה, קארל ראהם, ידע שהמלחמה עומדת להסתיים, ובניסיון להציל את עורו, הלך לצלב האדום והודיע להם על הרצח העתידי בטרזינשטאט.

באותה עת עשו אלפי חיילים רוסים את דרכם לפראג, אך עם קבלת מידע זה הם ביצעו מעקף ועברו דרך טרזינשטאט.

בשמונה בבוקר, שעתיים בלבד לפני מועד ההוצאה להורג, נשמע קול צעקות והמולה גדולה. שערי המחנה נפתחו לרווחה. אחי ואני שוחררנו! (הצלב האדום אכן נתן לראהם לצאת לחופשי, אך הוא נתפס ונשפט בבית משפט צ'כי, שדן אותו למוות, וסופו שנתלה.)

פגישה עיוורת

אחרי המלחמה ניסיתי לשקם את חיי. נסעתי קודם לאנגליה ואז לארה"ב למדתי אלקטרוניקה ושייכת'י בצבא ארה"ב. התארסתי ועמדתי להינשא שלוש פעמים, אך ביטלתי את האירוסים בכל פעם... כנראה שלא מצאתי את בחירת לבי. בסופו של דבר פתחתי בניו-יורק עסק להנדסת חשמל.

יום אחד, ב-1957, קיבלתי שיחת טלפון מחברי סיד. הוא היה

הונגרי ויצא באותה עת עם צעירה יהודיה מניו-יורק, שהייתה אף היא הונגריה. לאישה זו הייתה חברה פולניה, וסיד חשב שמכיוון שאני פולני, אולי הוא ישדך בינינו. בתחילה התנגדתי, ידיי היו מלאות עבודה בעסק שלי, ולא היה לי כל עניין בפגישות עיוורות, אבל סיד עמד על כך שאנסה לפחות.

נפגשתי איתה. שמה היה רומה, והיא הייתה אחות בבית החולים בברונקס. יצאנו לארוחת ערב והיה לנו נעים ביחד. היא הייתה יפה, עדינה וחכמה.

בדרך הביתה, התחלנו לדבר על חוויות המלחמה שלנו. סיפרתי לה שהייתי במחנה ריכוז.

"ואיפה היית את?" שאלתי.

"התחבאתי עם הוריי בגרמניה", היא אמרה. "ליד החווה שלנו היה מחנה ריכוז. נהגתי ללכת לגדר, ולזרוק אוכל לילד אחד."

"באמת? איך הוא נראה?"

"הוא היה גבוה ורזה".

טוב, הרבה אנשים היו גבוהים, וכולם במחנה היו רזים. שאלתי אותה: "מה הוא נעל?"

"סמרטוטים".

אני נעלתי סמרטוטים.

הקשיתי עוד: "כמה זמן זה נמשך?"

"בערך שבעה חודשים".

"ויום אחד, הוא אמר לך לא לבוא יותר, כי מעבירים אותו למחנה אחר".

"כן".

"טוב, רומה, אני הייתי הילד הזה".

"ואני הייתי הילדה".

הצעתי לה נישואין באותו הרגע.

"אתה מטורף", היא אמרה.

הרמן רוזנבלט

"עכשיו, אחרי שמצאתי אותך", אמרתי, "אני לא מתכוון לאבד אותך שוב".

כמה ימים לאחר מכן, היא הזמינה אותי לביתה, לסעודת שבת. כעבור מספר חודשים נישאנו.

ברור לי שהגורל האלוקי הפגיש בינינו. בעצם, הייתה לנו איזושהי הזדמנות לפחות פעם אחת בעבר.

ב-1950, רומה למדה סיעוד בישראל, ואני נסעתי לישראל לביקור. הייתי בקבוצה שנפגשה עם קבוצת אחיות, ורומה ואני דיברנו מעט. אך לא נכנסנו לפרטים בעניין המלחמה, ומכיוון שעברו עשר שנים, לא זיהינו זה את זה.

הפעם, לא החמצנו את ההזדמנות.

שלושה גורמים

כשאנשים שואלים אותי איך עברתי את המלחמה בשלום, אני עונה ששרדתי בזכות שלושה גורמים מרכזיים:

ראשית, רומה קיימה אותי במשך שבעה חודשים. היא הזינה לא רק את קיבתי, כי אם גם את נשמתי. היא נתנה לי תקווה.

שנית, אחיי טיפלו בי במסירות יוצאת דופן. כולנו רעבנו ללחם, אך בכל יום הם בצעו חתיכה מקצבת הלחם שלהם ונתנו לי, מכיוון שהייתי נער מתבגר. הם טיפלו בי באהבה אמיתית.

פעמים רבות הם הצילו אותי ממוות. ביום חורף קר אחד, בנינו מדורה קטנה כדי להתחמם. שומר נאצי ראה אותי זורק פיסת עץ אל האש, והכה אותי בראשי, במקל. הוא הכה אותי בעוצמה כזאת שאיבדתי, זמנית, את מאור עיניי. אילו היה מישהו יודע על כך, הייתי נחשב ל"בלתי כשיר לעבודה", ומיועד להשמדה. מדי יום הובילו אותי אחיי לעבודה, וביצעו את עבודתי, כדי להסתיר את עיוורוני. בסופו של דבר, ראייתי שבה אליי.

ושלישית, אני מאמין ששרדתי משום שאמי מעולם לא עזבה אותי. לא רק במהלך המלחמה, אלא עד עצם היום הזה, היא אתי, מגינה עליי.

ב-1992 כשעבדתי בחנות שלי, אירע שוד בחנות. נוריתי בבטן. הרופאים החישו אותי לשולחן הניתוחים והוציאו את הכדור. בעודי נתון להשפעת סם ההרדמה, נגלתה אליי אמי ואמרה: "אל תדאג, הכול יהיה בסדר." הרופאים לא הבינו אל מי אני מדבר.

הייתי במצב מצוין אחרי הניתוח. סגרתי את העסק ועברתי לפלורידה.

אמי השפיעה מאוד על חיי שוב, ב-1999. בכל אותן שנים שעברו מאז המלחמה, לא דיברתי על מה שעברתי במהלכה. רציתי לשכוח הכול. אבל אז עברתי ניתוח מעקפים, ואמי הופיעה לפניי בחלום. היא אמרה: "יש לך סיפור לספר, נכדיך צריכים לדעת מי היה סבא שלהם".

בעקבות זאת, כתבתי ספר בשם "הגדר", שעומד להפוך לסרט בקרוב. הצילומים יערכו במקום ההתרחשות, בהונגריה.

בראשון ביוני 2007 חגגנו, רומה ואני, חמישים שנות נישואים. אני חולק את חיי עם אותה ילדה קטנה שזרקה אליי תפוח מעבר לגדר. רומה היא המלאך האמיתי שלי, ואני לא מתכוון לאבד אותה.

***כפי שסופר לשרגא סימונס.**

Parents Page 23.04.08

Village News:

After having the house painted, we spent many long hours cleaning every nook and cranny and making sure there were no crumbs left behind. Then we washed the floor with loads of suds and set the table with a white table cloth and a vase of flowers. Next: on to the kitchen and cooking up new (and kosher) recipes for Pesach. Finally time for the seder and repeating the story of our migration from Egypt to the land of our forefathers. The actual seder was held in the dining room with about 260 other people. It was a sensible thing to do and there was lots of space and a good feeling. The food could have been better but the atmosphere more than made up for it and we ended the evening with the traditional songs.

Just before the holiday there were a few other things that are worthy of mention: The older school kids had a "Battle of the Knives" to see which of two groups would hold the title of chef of the apples and potatoes. Everyone won and the food was great!

The teen group which competed in paintball came in third place. The competition was set up by the regional council. To strengthen their resolve to do better next time they organized a 'poike' meal in their refurbished club room.

Abir Molina was invited to a three day training program for **badminton** organized by HaPoel Hatzor. Abir received individual training by the 4th place adult Israeli player and on the last day played in the Israeli open tournament where his brother, **Shahak**, joined him. Good luck in your future rounds, boys!

The **Upper Galilee Regional Choir** sang the Pesach **Seder** (Yagur style) in **Beit Hatfutzot**. Our singers were: **Shulamit & Johnny Frank, Tommy Amit, Paul Gluck, Sara Davolt** and the youngest: **Shira Steiner!**

The younger grade schoolers also had a day out in Wadi Ayelet HaShachar, where they played at 'leaving Egypt' and had a great

time just being out in nature and being creative. They actually used the water in the wadi to play at parting the sea.

Mazal Tov to **Talit** (Davolt) **Omer**, who had finished her course of studies and is a newly **Registered Nurse**. We wish her well in her new job and hope she will find much satisfaction in what she does.

The middle and high school kids have lots of activities planned. Going down to the Jordan for one – Survivor style – with loads of challenges along the way.

Of course there were prizes for the victors and when they reached the banks of the Jordan they prepared their own meal (with no herbs or spices) and spent most of the night trying to sleep – or not... The following day, after managing to wake and clean up, they went to the sea where they spent the day in the water. Let's face it: they know how to enjoy the intense heat.

This is a week which all lovers of matzo, kneidlech and chicken soup, haroset, gefilte fish and charain, matzo cake with chocolate, enjoy to the fullest (of tummies). Don't forget the compot. Then we have a two week fast until the 60th celebrations start.

Please remember that **Holocaust Day** is next week. We will meet Thursday, **01.05** at **17:30** by the Wall in the cemetery. There will be a notice posted at the beginning of the week.

Have a great Shabbos

The Steiners

Anniversaries:

01.5 Nira & Micki Koren

02.5 Etti & Uri Edelstien

03.5 Naama & Asaf Solomon

=====

Notice - Snake Season

Snakes are out of hibernation!

Please, wear shoes or sandals, make noise when you walk.

Cut back your hedges and leave walkways clear.

Commemorations:

Hannah Franklin	25.04.95	בניסן תשנ"ה	כה
Mrs. Laura Yentis	26.04.06	בניסן תשס"ו	כח

Birthdays:

27.4 Sofia Glick (granddaughter)

28.4 Ro'l Edelstein

29.4 Jeanette Primost
 Orit (Cohen) Kahana
 Edan Samberg (grandson)
 Tal Marciano (Davis grandson)
 Ziv Noah Zolti
 Inbar Nir (Enya Nir granddaughter)

30.4 Ran Ginat

01.5 Yahel Davolt (grandson)
 Gal Hammershlag (Englesberg grandson)

02.5 Zeev Nitzan
 David Ehrenberg
 Aviv Ellman
 Ella Kolman (Rachmani granddaughter)
 Tal Eliav

03.5 Penina Zeevi (Ellman)
 Naftali Doari (Doari-Amit grandson)
 Adi Bat (Pearlson grandson)

#	Title	Author	Subject
22221	Cycling Australian	Ian Duckworth	Travel
22222	Prague	Lonely Planet	Travel Guide
22223	Windows Networking	Peter Kuo	PC
22224	Windows 2000 server	Moskovitz	PC
22225	Titus Groan and the Gormangh...	Mervyn Peake	AUDIO
22226	Spoonface Steinberg	Lee Hall	AUDIO
22227	Round the Horne 4	Kenneth Horne	AUDIO
22228	March	Geraldine Brooke	Civil War
22229	Theft – A Love Story	Peter Carey	Novel
22230	Homesick	Eshkol Nevo	Novel
22231	Beaufort	Ron Leshem	Israeli soldiers in Leban.
22232	Good Husband of Zebra Drive	Alex McC. Smith	#8 Mama Ramotswe
22233	Water From the Well	Anne Roiphe	Women in the Bible
22234	I Feel Bad About My Neck	Nora Ephron	Humorous vignettes
22235	Abraham's Children	Jon Entine	Race, Identity and DNA
22236	Power, Faith & Fantasy	Michael B. Oren	USA in the Mid East
22237	The Turning	Tim Winton	Short stories
22238	The Truth About Syria	Barry Rubin	
22239	The Hours	M. Cunningham	Novel
22240	The Diving Bell & the Butterfly	J.D. Bauby	Autobiographical
22241	Dive From Clausen Pier	Ann Parker	Novel
22242	The First Counsel	Brad Meltzer	Mystery – Thriller
22243	Jacob's Gift	Jon. Friedland	Bio
22244	Man Walks Into A	Nicole Krauss	Novel - lost

	Room		identity
22245	Home	Manju Kapur	Indian Novel
22246	Two Caravans	Marina Lewycke	Novel
22247	Stalin's Ghost	Martin Cruz Smith	Murder Mystery
22248	Kill Me	Stephen White	Murder Mystery
22249	Her Body Knows	David Groassman	2 Novellas
22250	The End of Mr. Y	Scarlett Thomas	Fantasy
22251	False Impression	Jeffrey Archer	Murder Mystery